

Proiect de lege pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009 privind Codul Penal, a Legii nr.135/2010 privind Codului de Procedură Penală, pentru completarea articolului 31 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și pentru completarea articolului 79 din Lege nr. 253/2013 privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Art. I.

Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Pentru stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile nu este permisă combinarea prevederilor din legi succesive. ”

2. Alineatele (1) și (2) al articolului 112¹ se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Sunt supuse confiscării și alte bunuri decât cele menționate la art. 112, când față de o persoană se dispune condamnarea pentru o faptă susceptibilă să îi procure un folos material și pentru care pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea de 4 ani sau mai mare, instanța își formează convingerea că bunurile respective provin din activități infracționale. Convingerea instanței se poate baza inclusiv pe disproporția dintre veniturile licite și averea persoanei.

(2) Confiscarea extinsă se dispune asupra bunurilor dobândite de persoana condamnată într-o perioadă de 5 ani înainte și, dacă este cazul, după momentul săvârșirii infracțiunii, până la data emiterii actului de sesizare a instanței.”

3. Alineatul (3) al articolului 159 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Împăcarea produce efecte numai cu privire la persoanele între care a intervenit și dacă are loc până la citirea actului de sesizare a instanței. În cauzele în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentului cod, dar pentru care la acea dată momentul citirii actului de sesizare a instanței de judecată fusese depășit, împăcarea poate interveni până la primul termen ulterior datei de 19 noiembrie 2014.”

4. Alineatul (1) al articolului 297 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește prin încălcarea unei legi, a unei ordonanțe a Guvernului sau a unei ordonanțe de urgență a Guvernului și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.”

5. Alineatul (1) al articolului 301 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a îndeplinit un act ori a participat la luarea unei decizii prin care s-a obținut, direct sau indirect, un folos patrimonial, pentru sine, pentru soțul său, pentru o rudă ori pentru un afin până la gradul II inclusiv, ori pentru

o altă persoană cu care, în ultimii 5 ani, s-a aflat în raporturi de muncă ori în raporturi specifice celor dintre profesioniști, sau din partea căreia a beneficiat, în aceeași perioadă, ori beneficiază de foloase de orice natură, se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.”

6. Articolul 308 se modifică și va avea următorul cuprins:

Art. 308. Infrațiuni de corupție și de serviciu comise de alte persoane „(1) Dispozițiile art. 289 - 292, 295, 297 - 300 și 304 privitoare la funcționarii publici se aplică în mod corespunzător și faptelor săvârșite de către sau în legătură cu persoanele care exercită, permanent ori temporar, cu sau fără o remunerație, o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice dintre cele prevăzute la art. 175 alin. (2) ori în cadrul oricărei persoane juridice.
(2) Dispozițiile art. 301 privitoare la funcționarii publici se aplică în mod corespunzător și faptelor săvârșite de către sau în legătură cu persoanele care exercită, permanent ori temporar, cu sau fără o remunerație, o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice dintre cele prevăzute la art. 175 alin. (2).
(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), limitele speciale ale pedepsei se reduc cu o treime.”

7. Alineatul (1) al articolului 336 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 336.-** (1) Conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.”

8. După articolul 336 se introduce un nou articol, articolul 336¹, cu următorul cuprins:

Art. 336¹. Consumul de alcool sau de alte substanțe ulterior producerii unui accident de circulație „(1) Fapta conducătorului unui vehicul de a consuma alcool sau alte substanțe psihoactive, după producerea unui accident de circulație care a avut ca rezultatuciderea sau vătămarea integrității corporale ori a sănătății uneia sau mai multor persoane, până la recoltarea probelor biologice, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.
(2) Dacă persoana aflată în una dintre situațiile prevăzute în alin. (1) efectuează transport public de persoane, transport de substanțe sau produse periculoase ori se află în procesul de instruire practică a unor persoane pentru obținerea permisului de conducere sau în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.
(3) Nu constituie infracțiune consumul de substanțe psihoactive, după producerea accidentului de circulație și până la recoltarea probelor biologice, dacă acestea sunt administrate de personal medical autorizat, în cazul în care acestea sunt impuse de starea de sănătate sau de vătămarea corporală a conducătorului auto.”

Art. II.

Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 5 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 70 se modifică și va avea următorul cuprins:

Art. 70 - Procedura de soluționare a abținerii sau recuzării procurorului „(1) În cursul urmăririi penale, asupra abținerii sau recuzării procurorului se pronunță procurorul ierarhic superior. Declarația de abținere sau cererea de recuzare se adresează acestuia, sub sancțiunea inadmisibilității.

(2) Inadmisibilitatea se constată de procurorul în fața căruia s-a formulat cererea de recuzare.

(3) Procurorul ierarhic superior soluționează cererea în 48 de ore, prin ordonanță care nu este supusă niciunei căi de atac.

(4) În cursul urmăririi penale, procurorul recuzat poate participa la soluționarea cererii privitoare la măsura preventivă și poate efectua acte sau dispune orice măsuri care justifică urgența.

(5) În caz de admitere a abținerii sau a recuzării, procurorul ierarhic superior stabilește în ce măsură actele îndeplinite ori măsurile dispuse se mențin.

(6) În cursul urmăririi penale atunci când procedura este în fața judecătorului de drepturi și libertății, în faza camerei preliminare sau în faza de judecată, declarația de abținere sau cererea de recuzare a procurorului care participă la ședința de judecată se adresează, sub sancțiunea inadmisibilității, judecătorului de drepturi și libertății, judecătorului de camera preliminară sau completului de judecată. Inadmisibilitatea declarației de abținere sau a cererii de recuzare a procurorului este constată de judecătorul sau de completul în fața căruia s-a formulat

(7) Abținerea sau recuzarea procurorului care participă la ședința de judecată se soluționează de judecătorul de drepturi și libertății, judecătorul de camera preliminară sau de completul de judecată în fața căreia a fost ridicată, în camera de consiliu, , în cel mult 24 de ore. Dacă apreciază necesar pentru soluționarea cererii, se pot efectua orice verificări și pot fi ascuțați subiecții procesuali principali, părțile și procurorul care se abține sau a cărei recuzare se solicită.

(8) În caz de admitere a abținerii sau a recuzării procurorului care participă la ședința de judecată, judecătorul sau, după caz, completul de judecată va stabili în ce măsură actele îndeplinite ori măsurile dispuse de acest procuror în fața judecătorului de drepturi și libertăți, ori, după caz, în faza camerei preliminare sau în faza de judecată se mențin.

(9) Încheierea prin care se soluționează abținerea ori recuzarea nu este supusă niciunei căi de atac. Este inadmisibilă recuzarea judecătorului chemat să decidă asupra recuzării.”

2. Alineatul (2) al articolului 213 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Judecătorul de drepturi și libertăți sesizat conform alin. (1) fixează termen de soluționare în camera de consiliu și dispune citarea inculpatului. Dispozițiile art. 204 alin.(4) se aplică în mod corespunzător.”

3. Alineatul (5) al articolului 220 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Față de inculpatul care a mai fost arestat preventiv sau față de care s-a mai dispus arestarea la domiciliu în aceeași cauză, în cursul urmăririi penale, al procedurii de cameră preliminară sau al judecătii, se poate dispune din nou măsura arestului la domiciliu, numai dacă au intervenit temeuri noi care fac necesară privarea sa de libertate.”

4. Alineatul (1) al articolului 235 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Propunerea de prelungire a arestării preventive împreună cu dosarul cauzei se depun la judecătorul de drepturi și libertăți cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei arestării preventive, sub sancțiunea prevăzută de art. 268 alin. (1)”.

5. Alineatul (3) al articolului 238 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Față de inculpatul care a mai fost arestat preventiv sau față de care s-a mai dispus arestarea la domiciliu în aceeași cauză, în cursul urmăririi penale, al procedurii de cameră preliminară sau al judecătii, se poate dispune din nou măsura arestării preventive numai dacă au intervenit temeuri noi care fac necesară privarea sa de libertate.”

6. La art. 249, după alineatul (4) se introduce un alineat nou, alin. (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) În cazul bunurilor care pot face obiectul confiscării speciale sau al confiscării extinse, luarea de către procuror a măsurilor asiguratorii pentru a evita ascunderea, distrugerea, înstrăinarea sau sustragerea de la urmărire a acestor bunuri este obligatorie.”

7. La art. 250¹, după alineatul (3) se introduce un alineat nou, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) În cazul în care măsura asiguratorie s-a dispus direct prin hotărârea instanței de apel, dispozițiile alin. (1)-(3) se aplică în mod corespunzător”.

8. Alineatul (3) al art. 311 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Organul judiciar care a dispus extinderea urmăririi penale sau schimbarea încadrării juridice este obligat să îl informeze pe suspect despre faptele noi cu privire la care s-a dispus extinderea ori cu privire la schimbarea încadrării juridice”.

9. La art. 312, după alineatul (1) se introduc două alineate noi, alin. (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Procurorul dispune suspendarea urmăririi penale numai dacă, luând în considerare toate circumstanțele cauzei, apreciază că suspectul sau inculpatul nu ar putea fi audiat la locul unde se

află sau prin intermediul videoconferinței ori că audierea lui în acest mod ar aduce atingere drepturilor sale ori bunei desfășurări a urmăririi penale.

(1²) Dacă nu se dispune suspendarea urmăririi penale, audierea suspectului sau inculpatului la locul unde se află sau prin videoconferință nu poate avea loc decât în prezența avocatului”.

10. La art. 367, după alin. (1) se introduc două alinate noi, alin. (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:
„(1¹) Instanța dispune suspendarea judecării numai dacă, luând în considerare toate circumstanțele cauzei, apreciază că suspectul sau inculpatul nu ar putea fi audiat la locul unde se află sau prin intermediul videoconferinței ori că audierea lui în acest mod ar aduce atingere drepturilor sale ori bunei desfășurări a judecării.

(1²) Dacă nu se dispune suspendarea judecării, audierea suspectului sau inculpatului la locul unde se află sau prin videoconferință nu poate avea loc decât în prezența avocatului.

11. La art. 367, după alineatul (3) se introduce un alineat nou, alin. (4), cu următorul cuprins:
„(4) Încheierea dată în primă instanță prin care s-a dispus cu privire la suspendarea cauzei poate fi atacată separat cu contestație la instanța ierarhic superioară în termen de 24 de ore de la pronunțare, pentru procuror, părțile și persoana vătămată prezente, și de la comunicare, pentru părțile sau persoana vătămată care lipsesc. Contestația se depune la instanța care a pronunțat încheierea atacată și se înaintează, împreună cu dosarul cauzei, instanței ierarhic superioare, în termen de 48 de ore de la înregistrare.”

12. După articolul 425¹ se introduce un articol nou, art. 425² cu următorul cuprins:

Art. 425² - „(1) Împotriva hotărârii prin care instanța de apel dispune măsura de **Contestarea măsurii de siguranță a confiscării speciale ori a confiscării extinse** siguranță a confiscării speciale ori a confiscării extinse procurorul sau orice altă persoană interesată poate face contestație numai în ceea ce privește această măsură de siguranță.
(2) Procurorul poate face contestație în termen de 48 de ore de la pronunțare, iar inculpatul în termen de 48 de ore de la comunicare.
(3) În cazul altor persoane interesate, termenul de 48 de ore curge de la data la care acestea au aflat despre hotărârea prevăzută de alin. (1).
(4) Contestația este suspensivă de executare. Contestația se soluționează în termen de 5 zile de la înregistrare, în ședință publică, cu participarea procurorului și cu citarea inculpatului și a părților interesate. Prevederile art. 425¹ se aplică în mod corespunzător.
(5) Contestația împotriva hotărârii prevăzute în alin. (1), pronunțată de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție în apel, se soluționează de Completul de 5 judecători.”

13. La art. 426, după alineatul (1) se introduce un alineat nou, alin. (2), cu următorul cuprins:
„(2) Prevederile alin. (1) lit. a) și c)-g) se aplică și în cazul hotărârilor prin care s-a soluționat contestația prevăzută de art. 425².”

14. La art. 557 după alineatul (1) se introduce un alineat nou, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Odată cu înmânarea mandatului de executare, persoanei condamnate i se aduce la cunoștință, sub semnătură, în scris, dreptul prevăzut de art. 466 alin. (1) iar în cazul în care persoana nu poate ori refuză să semneze, se va încheia un proces-verbal”.

Art. III.

La alineatul (1) al art. 31 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, după litera g) se introduce o literă nouă cu o nouă literă, litera h), cu următorul cuprins:

„h) pentru contestațiile prevăzute în art. 425² alin. (1) din Codul de procedură penală împotriva hotărârilor pronunțate în apel de curțile de apel și Curtea Militară de Apel, completul de judecată este format din 3 judecători.”

Art. IV

La articolul 79 din Legea nr. 253/2013 privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.513 din 14 august 2013, după alineatul (3) se adaugă un alineat nou, alin.(4), cu următorul cuprins:

„(4) Agenția Națională de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate încunoștințează judecătorul delegat cu executarea despre orice împiedicare ori întârziere survenită în cursul executării unei confiscări speciale sau confiscări extinse, pe baza informațiilor periodice primite de la Agenția Națională de Administrare Fiscală și de la alte autorități competente cu punerea în executare a acestor măsuri de siguranță.”

Art. V

Agenția Națională de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate este desemnată ca autoritate națională competentă să centralizeze datele primite de la autorități în ceea ce privește măsurile asigurătorii, confiscările speciale și confiscările extinse dispuse în cursul procedurilor judiciare penale și să realizeze statistici pe care le transmite anual, prin intermediul Ministerului Justiției, Comisiei Europene, în aplicarea art. 11 din Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană.

Prezenta lege transpune în legislația națională art. 4 alin.(2), art.5, art. 8 alin.(6), art.9 și art.11 din Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 27 din 29 aprilie 2014, precum și art. 8 alin. (4) din Directiva 2016/343/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale.